Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (deveto vijeće)

23. listopada 2025.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Poljoprivreda – Zajednička poljoprivredna politika (ZPP) – Programi izravne potpore – Delegirana uredba (EU) br. 640/2014 – Članak 15. stavak 1. – Iznimke od primjene administrativnih kazni – Netočan zahtjev za potporu – Povlačenje takvog zahtjeva – Obavještavanje nadležnih nacionalnih tijela – Administrativne kazne koje se primjenjuju u slučajevima prekoračenja u prijavi površina – Kazne na temelju članka 19.a Delegirane uredbe br. 640/2014 – Primjenjivost tog članka nakon stavljanja izvan snage Delegirane uredbe br. 640/2014”

U predmetu C-267/24,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Administrativen sad – Varna (Upravni sud u Varni, Bugarska), odlukom od 4. travnja 2024., koju je Sud zaprimio 16. travnja 2024., u postupku

Kanevi Komers DS EOOD

protiv

Zamestnik izpalnitelen direktor na Daržaven fond „Zemedelie”,

SUD (deveto vijeće),

u sastavu: M. Condinanzi (izvjestitelj), predsjednik vijeća, N. Jääskinen i R. Frendo, suci,

nezavisni odvjetnik: A. Rantos,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijele:

– za Europsku komisiju, M. Ilkova i M. Salyková, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: bugarski

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članaka 15. i 19.a Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 640/2014 od 11. ožujka 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu integriranog administrativnog i kontrolnog sustava te uvjeta za odbijanje ili obustavu plaćanja i administrativne kazne koje se primjenjuju za izravna plaćanja, potporu ruralnom razvoju i višestruku sukladnost (SL 2014., L 181, str. 48.), kako je izmijenjena Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2016/1393 od 4. svibnja 2016. (SL 2016., L 225, str. 41. i ispravak SL 2016., L 227, str. 5.) (u daljnjem tekstu: Delegirana uredba br. 640/2014), kao i na tumačenje članka 49. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva Kanevi Komers DS EOOD, osnovanog u skladu s bugarskim pravom i Zamestnika izpalnitelen direktora na Daržaven fond „Zemedelie” (zamjenik izvršnog direktora Državnog fonda za poljoprivredu, Bugarska) (u daljnjem tekstu: DFZ) u vezi s odlukom potonjeg da smanji iznos financijske potpore koju je društvo Kanevi Komers DS zatražilo za poslovnu godinu 2019. na temelju više programa potpore i mjera izravnih plaćanja po površini te da mu izrekne kazne zbog prekoračenja u prijavi površina.

Pravni okvir

Pravo Unije

Uredba (EU) br. 1306/2013

3 Uredba (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008 (SL 2013., L 347, str. 549. i ispravci SL 2016., L 130, str. 6., SL 2017., L 327, str. 83. i SL 2018., L 233, str. 3.) stavljena je izvan snage, s učinkom od 1. siječnja 2023., Uredbom (EU) 2021/2116 Europskog parlamenta i Vijeća od 2. prosinca 2021. o financiranju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike te upravljanju njome i o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 1306/2013 (SL 2021., L 435, str. 187. i ispravak SL 2022., L 29, str. 45.). Međutim, na temelju članka 104. Uredbe 2021/2116, članci 59., 63., 64., 67., 68., 74. i 77. Uredbe br. 1306/2013 nastavljaju se primjenjivati za nastale rashode i izvršena plaćanja za programe potpore na temelju Uredbe (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 637/2008 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 (SL 2013., L 347, str. 608. i ispravak SL 2016., L 130, str. 7.) za kalendarsku godinu 2022. i prije nje. Budući da se zahtjev za potporu o kojem je riječ u glavnom postupku odnosi na poslovnu godinu 2019., Uredba br. 1306/2013 primjenjiva je u ovom slučaju.

4 U stavcima 1. i 3. članka 59. Uredbe br. 1306/2013, naslovljenog „Opća načela provjera”, određuje se:

„1. Ako nije drukčije predviđeno, sustav koji uspostavljaju države članice […] uključuje sustavno administrativno provjeravanje svih zahtjeva za potporu i zahtjeva za plaćanje. Taj se sustav nadopunjuje provjerama na licu mjesta.

[…]

3. Odgovorno tijelo sastavlja izvješće o svakoj provjeri na licu mjesta.”

5 U stavcima 1. i 2. članka 63. te uredbe, naslovljenog „Neopravdano isplaćeni iznosi i administrativne kazne”, propisuje se:

„1. Ako se utvrdi da korisnik ne ispunjava kriterije prihvatljivosti, preuzete obveze ili druge obveze u vezi s uvjetima za dodjelu potpore ili pomoći prema sektorskom poljoprivrednom zakonodavstvu, potpora neće biti isplaćena ili se ukida u potpunosti ili djelomično, a, ovisno o slučaju, odgovarajuća prava na isplatu, kao što je navedeno u članku 21. Uredbe (EU) br. 1307/2013, ne dodjeljuju se ili se ukidaju.

[…]

2. Nadalje, ako tako određuje sektorsko poljoprivredno zakonodavstvo, države članice također uvode administrativne kazne, u skladu s pravilima propisanima člankom 64. i člankom 77. […]”

6 U skladu sa stavkom 4. članka 64. Uredbe br. 1306/2013, naslovljenog „Primjena administrativnih kazni”:

„Administrativne kazne mogu biti u jednom od sljedećih oblika:

(a) umanjenje iznosa potpore ili pomoći koju treba isplatiti vezano uz zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje, na koji utječe neispunjavanje obveze, ili buduće zahtjeve; međutim, što se tiče potpore ruralnom razvoju, to ne dovodi u pitanje mogućnost suspenzije pomoći kada je moguće očekivati da će korisnik riješiti neispunjavanje obveza u razumnom vremenskom roku;

(b) plaćanje iznosa izračunanog na osnovi količine i/ili razdoblja na koje se odnosi neispunjavanje obveze;

(c) privremena suspenzija ili ukidanje odobrenja, priznanja ili dozvole;

(d) isključivanje iz prava na sudjelovanje u određenom programu potpore ili mjeri pomoći ili drugoj predmetnoj mjeri”

7 Poglavlje 2. glave V. te uredbe, naslovljeno „Integrirani sustav upravljanja i kontrole”, sadržava članak 67., koji glasi kako slijedi:

„1. Svaka država članica uspostavlja integrirani administrativni i kontrolni sustav (‚integrirani sustav’).

[…]

4. Za potrebe ovog poglavlja:

[…]

(b) ‚izravno plaćanje povezano s površinom' znači program osnovnog plaćanja; program jedinstvenih plaćanja i preraspodijeljeno plaćanje, kao što je navedeno u glavi III. poglavljima 1. i 2. Uredbe (EU) br. 1307/2013; plaćanje za poljoprivredne prakse koje povoljno utječu na klimu i okoliš iz glave III. poglavlja 3. Uredbe (EU) 1307/2013, plaćanje za područja s prirodnim ograničenjima kao što je navedeno u glavi III. poglavlju 4. Uredbe (EU) 1307/2013; plaćanje za mlade poljoprivrednike, kao što je navedeno u glavi III. poglavlju 5. Uredbe (EU) 1307/2013; dobrovoljno vezanu potporu, kao što je navedeno u glavi IV. poglavlju 1., gdje se potpora isplaćuje po hektaru, proizvodno vezano plaćanje za pamuk, kao što je navedeno u glavi IV. poglavlju 2., program za male poljoprivrednike, kao što je navedeno u glavi V. Uredbe (EU) 1307/2013 […]"

8 U članku 68. stavku 1. Uredbe br. 1306/2013 propisuje se:

„Integrirani sustav sadržava sljedeće elemente:

(a) računalnu bazu podataka;

(b) sustav identifikacije za poljoprivredne parcele;

(c) sustav za identifikaciju i registriranje prava na plaćanje;

(d) zahtjeve za potporu i zahtjeve za plaćanja;

(e) integrirani sustav kontrole;

(f) jedan sustav za bilježenje identiteta svakog korisnika potpore iz članka 67. stavka 2. koji podnosi zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje."

9 U članku 74. stavku 1. te uredbe određuje se:

„U skladu s člankom 59. države članice, putem agencija za plaćanja ili tijela koja su ovlastile da djeluju u njihovo ime, provode administrativne provjere zahtjeva za potporu kako bi se provjerili uvjeti prihvatljivosti za potporu. Te provjere dopunjuju provjere na licu mjesta."

10 U skladu s člankom 77. navedene uredbe, naslovljenim „Primjena administrativnih kazni":

„1. Što se tiče administrativnih kazni iz članka 63. stavka 2., ovaj se članak primjenjuje u slučaju neispunjavanja obveza s obzirom na kriterije prihvatljivosti, preuzete obveze ili ostale obveze koje proizlaze iz primjene pravila o potpori iz članka 67. stavka 2.

[…]

4. Administrativne kazne mogu biti u jednom od sljedećih oblika:

(a) umanjenje iznosa potpore ili pomoći koju treba isplatiti vezano uz zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje, na koji utječe neispunjavanje obveze, i/ili vezano uz zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje za protekle ili za nadolazeće godine;

(b) plaćanje iznosa izračunanog na osnovi količine i/ili razdoblja na koje se odnosi neispunjavanje obveze;

(c) izuzeće od prava na sudjelovanje u dotičnom programu potpore ili mjeri potpore.

[…]”

Uredba br. 1307/2013

11 Uredba (EU) 1307/2013 stavljena je izvan snage, s učinkom od 1. siječnja 2023., Uredbom (EU) 2021/2115 Europskog parlamenta i Vijeća od 2. prosinca 2021. o utvrđivanju pravila o potpori za strateške planove koje izrađuju države članice u okviru zajedničke poljoprivredne politike (strateški planovi u okviru ZPP-a) i koji se financiraju iz Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) te o stavljanju izvan snage uredbi (EU) br. 1305/2013 i (EU) br. 1307/2013 (SL 2021., L 435, str. 1. i ispravci SL 2022., L 181, str. 35. i SL 2022., L 227, str. 136.). Međutim, na temelju članka 154. stavka 2. Uredbe 2021/2115, Uredba br. 1307/2013 i dalje se primjenjuje u vezi sa zahtjevima za potporu koji se odnose na godine zahtjeva koje počinju prije 1. siječnja 2023. Budući da se zahtjev za potporu o kojem je riječ u glavnom postupku odnosi na poslovnu godinu 2019., Uredba br. 1307/2013 primjenjiva je u ovom slučaju.

12 Uvodna izjava 4. Uredbe br. 1307/2013 glasi:

„Potrebno je pojasniti da se Uredba [br. 1306/2013] i odredbe donesene u skladu s njom moraju primjenjivati na mjere određene u ovoj Uredbi. […]”

13 U članku 1. Uredbe br. 1307/2013 propisuje se:

„Ovom se Uredbom utvrđuju:

(a) zajednička pravila o plaćanjima koja se izravno dodjeljuju poljoprivrednicima u okviru programa potpore navedenih u Prilogu I. (‚izravna plaćanja’);

(b) posebna pravila vezana uz:
   i. osnovna plaćanja za poljoprivrednike (‚program osnovnih plaćanja’) i prijelazni pojednostavljeni program (‚program jedinstvenih plaćanja po površini’);
   ii. dobrovoljnu prijelaznu nacionalnu potporu za poljoprivrednike;
   iii. dobrovoljnu preraspodjelu plaćanja;
   iv. plaćanja za poljoprivrednike koji se pridržavaju poljoprivrednih praksi koje povoljno utječu na klimu i okoliš;
   v. dobrovoljna plaćanja za poljoprivrednike na područjima s prirodnim ograničenjima;
   vi. plaćanja za mlade poljoprivrednike koji tek počinju obavljati svoju poljoprivrednu djelatnost;
   vii. program dobrovoljnih proizvodno vezanih potpora;

   […]”

Delegirana uredba br. 640/2014

14 Delegirana uredba br. 640/2014 stavljena je izvan snage, s učinkom od 1. siječnja 2023., Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2022/1172 od 4. svibnja 2022. o dopuni Uredbe (EU) 2021/2116 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu integriranog administrativnog i

kontrolnog sustava u zajedničkoj poljoprivrednoj politici te primjene i izračuna administrativnih kazni za uvjetovanost (SL 2022., L 183, str. 12.). Međutim, u skladu s člankom 13. Delegirane uredbe 2022/1172, Delegirana uredba br. 640/2014 i dalje se primjenjuje na zahtjeve za potporu koji se odnose na izravna plaćanja predane prije 1. siječnja 2023. Prema tome, imajući u vidu vrijeme nastanka činjenica u glavnom postupku, Delegirana uredba br. 640/2014 primjenjiva je u ovom slučaju.

15 U uvodnim izjavama 2., 8. i 17. Delegirane uredbe br. 640/2014 navodi se:

„(2) Posebno, potrebno je utvrditi pravila za dopunu određenih elemenata Uredbe (EU) br. 1306/2013 koji nisu ključni u vezi s funkcioniranjem integriranog administrativnog i kontrolnog sustava (integrirani sustav), rokovima za podnošenje zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje, uvjetima za djelomično ili potpuno odbijanje potpore te djelomično ili potpuno [ukidanje] neosnovane pomoći ili potpore i određivanje administrativnih kazni za nesukladnosti povezane s uvjetima za dobivanje potpore u okviru programa utvrđenih Uredbom (EU) br. 1307/2013 […]

[…]

(8) Kako bi osigurale pravilnu provedbu programa osnovnih plaćanja i povezanih plaćanja, kako je predviđeno u glavi III. Uredbe (EU) br. 1307/2013, države članice trebale bi uspostaviti sustav za identifikaciju i registraciju prava na plaćanje koji omogućuje sljedivost prava na plaćanja i koji, među ostalim, omogućuje unakrsnu provjeru površina prijavljenih za program osnovnih plaćanja s pravima na plaćanja dostupnim svakom poljoprivredniku te između različitih prava na plaćanja kao takvih.

[…]

(17) Korisnici koji u bilo kojem trenutku obavijeste nadležna nacionalna tijela o nepravilnim zahtjevima za potporu ili zahtjevima za plaćanje ne bi trebali podlijegati nikakvim administrativnim kaznama neovisno o razlogu nesukladnosti, osim ako je korisnik bio obaviješten o tome da nadležna tijela namjeravaju provesti kontrolu na terenu ili ako su nadležna tijela već obavijestila korisnika o nesukladnostima u zahtjevu za potporu ili plaćanje.”

16 U stavku 1. članka 2. Delegirane uredbe br. 640/2014, naslovljenog „Definicije”, određuje se:

„[…]

Primjenjuju se […] sljedeće definicije:

[…]

2. ‚nesukladnost’ znači:
   (a) za kriterije prihvatljivosti, obveze i druge zahtjeve koje se odnose na uvjete za dodjelu pomoći ili potpore iz članka 67. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1306/2013, svako neispunjavanje tih kriterija prihvatljivosti, obveza ili drugih zahtjeva; […]

[…]”

17 U članku 15. Delegirane uredbe br. 640/2014, naslovljenom „Iznimke od primjene administrativnih kazni”, propisuje se:

„1. Administrativne kazne predviđene u ovom poglavlju ne primjenjuju se u pogledu dijela zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje za koje korisnik pisanim putem obavješćuje nadležno tijelo da je zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje netočan ili da je postao netočan od podnošenja, uz uvjet da korisnik nije obaviješten o namjeri nadležnog tijela da izvrši kontrolu na terenu te da nadležno tijelo korisnika još nije obavijestilo o nesukladnostima u zahtjevu za potporu ili zahtjevu za plaćanje.

2. Informacije iz stavka 1. koje je dostavio korisnik imaju učinak prilagodbe zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje stvarnom stanju.”

18 U stavcima 1. do 3. članka 19.a te delegirane uredbe, naslovljenog „Administrativne kazne u slučajevima prekoračenja u prijavi površina za program osnovnih plaćanja, program jedinstvenih plaćanja po površini, preraspodjelu plaćanja, program za mlade poljoprivrednike, plaćanje za područja s prirodnim ograničenjima, program za male poljoprivrednike, Natura 2000 i plaćanja u okviru Okvirne direktive o vodama te plaćanja za područja s prirodnim ograničenjima ili ostalim posebnim ograničenjima”, određuje se:

„1. Ako je, u pogledu skupine kultura iz članka 17. stavka 1., površina prijavljena za programe potpore iz glave III. poglavlja 1., 2., 4. i 5. te glave V. Uredbe (EU) br. 1307/2013 i mjere potpore navedene u člancima 30. i 31. [Uredbe (EU) br. 1305/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o potpori ruralnom razvoju iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 (SL 2013., L 347, str. 487. i ispravak SL 2016., L 130, str. 1.)] veća od površine utvrđene u skladu s člankom 18. te Uredbe, potpora se izračunava na temelju utvrđene površine umanjene za 1,5 puta utvrđene razlike ako je ta razlika veća od 3 % utvrđene površine ili 2 hektara.

Administrativna kazna ne smije biti veća od 100 % iznosa na temelju prijavljene površine.

2. Ako korisniku nije izrečena administrativna kazna na temelju stavka 1. za prekoračenja u prijavi površina za predmetni program potpore ili mjeru potpore, administrativna kazna iz tog stavka smanjuje se za 50 % ako razlika između prijavljene i utvrđene površine ne prelazi 10 % utvrđene površine.

3. Ako je korisniku smanjena administrativna kazna u skladu sa stavkom 2., a treba mu se izreći druga administrativna kazna za predmetni program potpore ili mjeru potpore za sljedeću godinu iz tog članka i članka 21., on plaća punu administrativnu kaznu za tu sljedeću godinu podnošenja zahtjeva te iznos za koji je administrativna kazna izračunana u skladu sa stavkom 1. smanjena u skladu sa stavkom 2.”

Provedbena uredba (EU) br. 809/2014

19 Provedbena uredba Komisije (EU) br. 809/2014 od 17. srpnja 2014. o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu integriranog administrativnog i kontrolnog sustava, mjera ruralnog razvoja i višestruke sukladnosti (SL 2014., L 227, str. 69. i ispravak 2019., L 68, str. 16.) stavljena je izvan snage, s učinkom od 1. siječnja 2023., Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2022/1173 od 31. svibnja 2022. o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) 2021/2116 Europskog parlamenta i Vijeća u

pogledu integriranog administrativnog i kontrolnog sustava u zajedničkoj poljoprivrednoj politici (SL 2022., L 183, str. 23.). Međutim, u skladu s člankom 14. Provedbene uredbe 2022/1173, Provedbena uredba br. 809/2014 i dalje se primjenjuje na zahtjeve za potporu za izravna plaćanja podnesene prije 1. siječnja 2023. Imajući u vidu vrijeme nastanka činjenica u glavnom postupku, Provedbena uredba br. 809/2014 primjenjiva je u ovom slučaju.

20 U članku 25. Provedbene uredbe br. 809/2014 određuje se:

„Provjere na licu mjesta mogu se najaviti pod uvjetom da to ne utječe na njihovu svrhu ili učinkovitost. Najava je strogo ograničena na najkraće potrebno razdoblje, a koje nije duže od 14 dana.

[…]”

21 Članak 41. te provedbene uredbe, naslovljen „Izvješće o kontroli”, glasi kako slijedi:

„1. Svaka provjera na licu mjesta u skladu s ovim odjeljkom predmet je izvješća o kontroli na temelju kojeg se mogu preispitati pojedinosti provedenih provjera i donijeti zaključci o sukladnosti s kriterijima prihvatljivosti, preuzetim i drugim obvezama. […]

2. Korisnik ima mogućnost potpisati izvješće tijekom provjere kako bi potvrdio svoju prisutnost pri pregledu i dodati svoja opažanja. Ako države članice upotrebljavaju izvješće o kontroli izrađeno elektroničkim putem tijekom provjere, nadležno tijelo osigurava mogućnost elektroničkog potpisa korisnika ili se izvješće o kontroli bez odgode šalje korisniku kako bi mu se omogućilo da potpiše izvješće i doda svoja opažanja. Ako se utvrde nesukladnosti, korisnik dobiva presliku izvješća o kontroli.

[…]”

Bugarsko pravo

ZPZP

22 U članku 41. Zakona za podpomagane na zemedelskite proizvoditeli (Zakon o potpori poljoprivrednicima) (DV br. 58 od 22. svibnja 1998.), u verziji koja se primjenjuje na glavni postupak (u daljnjem tekstu: ZPZP), određuje se:

„(1) Poljoprivrednici registrirani u skladu s člankom 7. mogu zatražiti potporu u okviru programa iz članka 38a stavka 1. podnošenjem zahtjeva za potporu u skladu s člankom 32. stavkom 1. za predmetnu kalendarsku godinu.

[…]

(3) Poljoprivredna zemljišta navedena u zahtjevu za potporu moraju biti na raspolaganju poljoprivrednicima na dan 31. svibnja predmetne kalendarske godine, u skladu s člankom 36. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 1307/2013, što se potvrđuje pravnom osnovom za korištenje registriranom u skladu sa [Zakonom za sobstvenostta i polzvaneto na zemedelskite zemi (Zakon o vlasništvu i korištenju poljoprivrednog zemljišta)].

(4) Pravna osnova za korištenje poljoprivrednog zemljišta registrira se pri općinskim službama za poljoprivredu u mjestu gdje se nalaze nekretnine, pomoću posebnog računalnog programa kojim upravlja Ministarstvo poljoprivrede, prehrane i šumarstva. Registracija se obavlja do isteka rokova za podnošenje zahtjeva za potporu i za njegove izmjene predviđenih uredbom iz članka 32. stavka 5.

(5) Ministarstvo poljoprivrede, prehrane i šumarstva razvrstava, objedinjuje i prosljeđuje agenciji za plaćanja, jednokratno ili u više faza, podatke o registriranim pravnim osnovama za korištenje poljoprivrednog zemljišta. […]

(6) Pri podnošenju zahtjeva za potporu putem integriranog administrativnog i kontrolnog sustava agencija za plaćanja provjerava podatke iz zahtjeva, koji se uspoređuju s podacima iz stavka 5. Ako je poljoprivrednik u svoj zahtjev unio poljoprivredna zemljišta koja se nalaze izvan površina za koje postoji pravna osnova ili ih je unio u mjeri koja prelazi registriranu pravnu osnovu za korištenje, sustav izdaje upozorenje o pogrešci. Upozorenje o pogrešci podnosi se poljoprivredniku na potpis.

(7) Po isteku rokova za podnošenje zahtjeva za potporu i za njegove izmjene, predviđenih uredbom iz članka 32. stavka 5., agencija za plaćanja provodi administrativnu provjeru svih podnesenih zahtjeva za potporu za koje je sustav izdao upozorenje o pogrešci. Tijekom kontrole podaci sadržani u zahtjevima za potporu uspoređuju se s podacima iz stavka 5. koji se odnose na ispunjavanje uvjeta iz stavaka 3. i 4.

[…]

(9) Ako provjera izvršena u skladu sa stavcima 7. i 8. ne potvrdi postojanje bilo kakve registrirane pravne osnove u smislu stavka 4., agencija za plaćanja primjenjuje odredbe članka 43. stavka 3.”

23 U članku 43. ZPZP-a propisuje se:

„(1) Agencija za plaćanja izvršava izravna plaćanja u vezi s podnesenim zahtjevima ako utvrdi sljedeće:

1. podnositelj zahtjeva koristi poljoprivredne površine prijavljene u zahtjevu te na njima obavlja poljoprivrednu djelatnost;

[…]

3. površina koju koristi poljoprivrednik i veličina poljoprivrednih parcela nisu manje od onih iz članka 38c;

4. površine prijavljene u okviru potpore ocijenjene su prihvatljivima za potporu tijekom kontrola iz članka 37. stavaka 3. i 4.

(2) Agencija za plaćanja provjerava zahtjeve za potporu u okviru programa izravnih plaćanja u skladu s člankom 37.

(3) Agencija za plaćanja umanjuje iznos ili odbija plaćanje u okviru programa izravnih plaćanja u sljedećim slučajevima:

1. podnositelj zahtjeva koristi poljoprivredne površine i/ili parcele manje od onih utvrđenih u članku 38c;

2. ta je agencija utvrdila da za predmetne površine nisu ispunjeni uvjeti višestruke sukladnosti;

3. podnositelj zahtjeva onemogućuje kontrolu na terenu;

4. podnositelj zahtjeva prijavio je površine koje ne koristi ili je prijavio površine koje ne ispunjavaju kriterije prihvatljivosti za potporu utvrđene uredbom iz članka 40.;

5. za istu površinu podnesena su dva ili više zahtjeva, a preklapanje površina nije uklonjeno;

[…]

(4) Agencija za plaćanja umanjuje iznos ili odbija plaćanje iz stavka 3. u skladu s kriterijima utvrđenima u zakonodavstvu Europske unije.”

Uredba br. 5 od 27. veljače 2009.

24 U članku 2. naredbe br. 5 za uslovijata i reda za podavane na zajavlenija po shemi i merki za direktni plaštanija (Uredba br. 5 o uvjetima i postupku podnošenja zahtjeva u okviru programâ i mjera izravnih plaćanja) od 27. veljače 2009. (DV br. 22 iz 2009.), u verziji koja se primjenjuje na glavni postupak (u daljnjem tekstu: Uredba br. 5), propisuje se:

„(1) Potpora u okviru programâ i mjera iz članka 1. otvorena je poljoprivrednicima koji koriste poljoprivredna zemljišta i/ili uzgajaju stoku i koji ispunjavaju zahtjeve iz članka 41. [ZPZP-a].

(2) Osobe iz stavka 1. podnose zahtjev za potporu u okviru programâ i mjera iz članka 1. na obrascu koji godišnje odobrava [DFZ] – Agencija za plaćanja (Razplaštatelna agencija – RA). Pri podnošenju prvog zahtjeva za potporu osobe iz stavka 1. također moraju ispuniti zahtjev za registraciju.”

25 U članku 11. te uredbe navodi se:

„(1) Najkasnije 31. svibnja podnositelji zahtjeva za potporu mogu izmijeniti svoje zahtjeve i priložene dokumente, među ostalim dodavanjem novih programa i mjera, kao i poljoprivrednih parcela i/ili životinja u okviru zatraženih programa i/ili mjera. Ako 31. svibnja pada u neradni dan, rok za izmjenu zahtjevâ istječe prvog sljedećeg radnog dana.

[…]

(3) U sljedećim slučajevima podnositelji zahtjeva za potporu ne mogu unijeti izmjene iz stavka 1.:

1. obaviješteni su o nesukladnostima utvrđenima u zahtjevu;

2. obaviješteni su da će biti podvrgnuti kontroli na terenu;

3. nad njima je provedena kontrola na terenu i utvrđene su nesukladnosti.

(4) Izmjene iz stavka 1. unose se na način da podnositelj zahtjeva za potporu dostavi njegovu presliku u kojoj uredno označava, popunjava i potpisuje polje „izmjene”. Navedena preslika upućuje se, u svrhu unosa u njoj sadržanih podataka, Sustavu registracije podnositelja zahtjeva, zahtjeva za potporu i zahtjeva za plaćanje (SRKZPZP) pri odgovarajućoj općinskoj službi za poljoprivredu (OSZ), gdje su uneseni podaci koji se odnose na podneseni zahtjev za potporu. Podaci se unose u skladu s člankom 10. stavkom 1.

[…]

(6) Podnositelji zahtjeva za potporu mogu ispraviti očite pogreške u podnesenim zahtjevima koje se tiču činjenica u bilo kojem trenutku, sve dok se plaćanje ne odobri (u cijelosti ili djelomično) ili odbije.”

26 U članku 14. Uredbe br. 5 određuje se:

„(1) Podnositelj zahtjeva za potporu može povući podneseni zahtjev odnosno jedan ili više programa, uz iznimku programa potpore za male poljoprivrednike, do trenutka plaćanja u okviru predmetnog programa, a najkasnije do 1. prosinca godine u kojoj se podnosi zahtjev. Nije moguće povući nijedan dio poljoprivredne parcele. Povlačenje se zahtijeva pisanim putem od nadležne regionalne direkcije DFZ-a prema:

1. stalnoj adresi podnositelja zahtjeva – fizičke osobe;

2. registriranom sjedištu podnositelja zahtjeva – pravne osobe ili pojedinačnog poduzetnika.

(2) Zahtjev, odnosno jedan ili više programa koji su njegov dio, povlači se podnošenjem zahtjeva za izmjenu, na način da se popunjava obrazac zahtjeva s izmjenama navedenima u poljima.

[…]

(6) U sljedećim slučajevima podnositelj zahtjeva za potporu ne može povući svoj zahtjev odnosno jedan ili više programa koji su njegov dio:

1. obaviješten je o preklapanjima utvrđenima u zahtjevu u pogledu parcela za koje su utvrđena preklapanja;

2. obaviješten je da je odabran za kontrolu na terenu u pogledu površina i/ili životinja koje su predmet kontrole;

3. nad njim je provedena kontrola na terenu i obaviješten je o utvrđenim nesukladnostima u vezi s površinama i/ili životinjama.

(7) Povlačenje zahtjeva za potporu ne prihvaća se tijekom razdoblja unakrsnih provjera tih zahtjeva. Razdoblje unakrsnih provjera objavljuje se na internetskoj stranici Državnog poljoprivrednog fonda.

[…]”

Glavni postupak i prethodna pitanja

27 Društvo Kanevi Komers DS podnijelo je zahtjev za financijsku potporu za poslovnu godinu 2019. u okviru nekoliko programa potpore i mjera izravnih plaćanja po površini koje se financiraju iz Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP), Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) i državnog proračuna Republike Bugarske.

28 Taj je zahtjev bio predmet administrativnih provjera i kontrola na terenu, od kojih je prva provedena između 8. i 28. kolovoza 2019., a druga između 22. i 25. listopada 2019.

29 Dopisom od 4. studenoga 2019. upućenim regionalnoj direkciji DFZ-a u Trgovištu (Bugarska) društvo Kanevi Komers DS povuklo je, na temelju članka 14. stavka 1. Uredbe br. 5, svoj zahtjev za potporu za određene poljoprivredne parcele. Isti je dopis 5. studenoga 2019. dostavljen u sjedište DFZ-a.

30 Dopisom od 18. prosinca 2019. DFZ je obavijestio društvo Kanevi Komers DS, s jedne strane, da povlačenje zahtjeva za potporu nije valjano jer nije izvršeno putem integriranog administrativnog i kontrolnog sustava (u daljnjem tekstu: IAKS) i, s druge strane, da je to povlačenje odbijeno zbog činjenice da je on već planirao i odlučio izvršiti kontrolu. DFZ nije, međutim, dostavio dokument kojim se potvrđuje odluka o toj kontroli.

31 Dopisom od 5. prosinca 2022. DFZ je obavijestio društvo Kanevi Komers DS o odobrenju potpore i njezinu plaćanju na temelju površine prijavljene za poslovnu godinu 2019. U tom je dopisu navedeno da je ukupni iznos odobrene potpore izračunan putem IAKS-a, nakon što su izvršene obvezne administrativne provjere i kontrole na terenu u pogledu podataka iz zahtjeva za potporu koji je podnijelo to društvo, da su iznosi koje je zatražilo društvo Kanevi Komers DS umanjeni te da su iznosi kazni koje se na njega primjenjuju zbog preklapanja površina izračunani u skladu s člankom 19.a Delegirane uredbe br. 640/2014.

32 Društvo Kanevi Komers DS podnijelo je tužbu protiv tog dopisa Administrativen sadu – Varna (Upravni sud u Varni, Bugarska), sudu koji je uputio zahtjev.

33 Pred tim sudom navedeno društvo u biti tvrdi da nije bilo dužno putem IAKS-a iz svojeg zahtjeva za potporu povući parcele za koje je zatražilo potporu, nego da je to moglo učiniti poštujući materijalne i postupovne uvjete utvrđene u članku 15. Delegirane uredbe br. 640/2014 i članku 14. Uredbe br. 5, odnosno putem pisane obavijesti upućene regionalnoj direkciji DFZ-a u slučaju da korisnik nije bio obaviješten o namjeri nadležnog tijela da izvrši kontrolu na terenu te da nadležno tijelo korisnika još nije obavijestilo o nesukladnostima u njegovu zahtjevu za potporu ili zahtjevu za plaćanje.

34 Društvo Kanevi Komers DS u tom pogledu pojašnjava da je DFZ-u dostavilo zahtjev za povlačenje određenih površina iz svojeg zahtjeva za potporu u rokovima predviđenima nacionalnim pravom i da je poštovalo pisani oblik predviđen člankom 15. Delegirane uredbe br. 640/2014. Ono također ističe da se u odluci kojom se nalaže kontrola na terenu provedena između 8. i 28. kolovoza 2019. ne spominje nikakva parcela i da, slijedom toga, upravno tijelo nije raspolagalo nikakvim dokazom da su površine na koje se odnosi zahtjev za povlačenje upravo one koje su određene za kontrolu. Spomenuto društvo stoga smatra da je DFZ povrijedio članak 15. Delegirane uredbe br. 640/2014 time što je, s jedne strane, u izračun potpore uključio površine na koje se odnosi zahtjev za povlačenje i time što je, s druge strane, izrekao kazne a da pritom nije uzeo u obzir ispravak zahtjeva za potporu.

35 DFZ tvrdi da se povlačenje parcela iz zahtjeva za potporu, da bi bilo valjano, mora izvršiti putem IAKS-a u skladu s pravilima koja omogućuju odgovarajuću obradu tog zahtjeva. On navodi da je u IAKS-u razvijena funkcionalnost koja omogućuje da se prilikom podnošenja zahtjeva za potpuno ili djelomično povlačenje površina provjeri prihvatljivost tog zahtjeva u svrhu eventualnog odobravanja takvog povlačenja. DFZ pojašnjava da se svaki drugi način tog povlačenja, koji ne nudi objektivnu mogućnost provjere prihvatljivosti zahtjeva za povlačenje, ne može smatrati takvim zahtjevom.

36 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, postavlja se pitanje je li, s obzirom na članak 15. Delegirane uredbe br. 640/2014, dovoljno da je zahtjev za povlačenje dostavljen u pisanom obliku i da ga je primilo nadležno tijelo ili je potrebno da se ta dostava izvrši u posebnom formatu i putem određene računalne platforme. U tom pogledu sud koji je uputio zahtjev pojašnjava da se u Delegiranoj uredbi br. 640/2014 ne propisuje obveza podnošenja zahtjeva za uklanjanje površina putem takve platforme odnosno nadležnost država članica za donošenje dodatnih pravila za provedbu te delegirane uredbe.

37 Osim toga, s obzirom na tekst članka 15. te delegirane uredbe, postavlja se pitanje treba li taj članak tumačiti na način da korisnik može – sve dok nije obaviješten o namjeri nadležnog tijela da izvrši kontrolu i o nesukladnostima utvrđenima u zahtjevu za potporu – pisanim putem obavijestiti to tijelo o tome da je njegov zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje netočan odnosno da je postao netočan od podnošenja do dana kad je upozoren o postojanju uvjeta koji onemogućuju isticanje takvog upozorenja.

38 Kad je riječ, naposljetku, o članku 19.a Delegirane uredbe br. 640/2014, na temelju kojeg je DFZ izrekao kazne društvu Kanevi Komers DS, sud koji je uputio zahtjev ističe da se ta delegirana uredba, iako stavljena izvan snage s učinkom od 1. siječnja 2023., i dalje primjenjuje na zahtjeve za potporu koji se odnose na izravna plaćanja podnesene prije tog datuma, kao što je to slučaj u glavnom predmetu. Međutim, on napominje da pročišćena verzija navedene delegirane uredbe više ne sadržava taj članak 19.a. Stoga se sud koji je uputio zahtjev pita treba li smatrati da je navedeni članak bio na snazi na dan izricanja kazni društvu Kanevi Komers DS, odnosno 5. prosinca 2022.

39 U tim je okolnostima Administrativen sad – Varna (Upravni sud u Varni) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Trebaju li države članice izravno primjenjivati odredbu članka 15. [Delegirane uredbe br. 640/2014] ili je za njezinu primjenu potrebno donošenje nacionalnih propisa?

2. Treba li pretpostaviti da se člankom 15. [Delegirane uredbe br. 640/2014] određuje da je za korisnikovo pravilno obavještavanje nadležnog tijela o tome da je zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje netočan ili da je postao netočan od podnošenja dovoljna pisana obavijest dostavljena nadležnom tijelu i da nije propisano podnošenje na određenoj platformi?

3. Treba li ograničenja korisnikova prava sadržana u članku 15. [Delegirane uredbe br. 640/2014], u skladu s kojima on bez opasnosti od izricanja kazni može obavijestiti nadležno tijelo o tome da je zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje netočan ili da je postao netočan od podnošenja samo ako ‚korisnik nije obaviješten o namjeri nadležnog tijela da izvrši kontrolu na terenu' i ‚nadležno tijelo korisnika još nije obavijestilo o nesukladnostima u zahtjevu za potporu ili zahtjevu za plaćanje', tumačiti na način da se njima zahtijeva dokaz o tome da je upravno tijelo obavijestilo korisnika o planiranoj kontroli ili o nesukladnosti u

zahtjevu za potporu ili zahtjevu za plaćanje? Dopušta li se u skladu s tom odredbom Uredbe korisniku, pod uvjetom da ga nadležno tijelo nije obavijestilo o svojoj namjeri da izvrši kontrolu na terenu ili ga još nije obavijestilo o nesukladnostima u zahtjevu za potporu ili zahtjevu za plaćanje, da povuče zahtjev prije nego što ga, u slučaju već provedene kontrole i utvrđene nesukladnosti, obavijesti upravno tijelo?

4. Protivi li se uvodnoj izjavi 17. i članku 15. [Delegirane uredbe br. 640/2014] nacionalna odredba u skladu s kojom ‚[p]odnositelj zahtjeva za potporu ne može povući podneseni zahtjev odnosno jedan ili više programa koji su njegov dio ako je: 1. obaviješten o u njemu utvrđenim preklapanjima u vezi s parcelama koje se preklapaju; 2. obaviješten o tome da je odabran za kontrolu na terenu; 3. nad njim provedena kontrola na terenu i obaviješten je o utvrđenim nesukladnostima u vezi s površinom i/ili životinjama za koje su te nesukladnosti utvrđene', kao i upravna praksa nacionalnog tijela prilikom kontrole na terenu (u okviru koje se korisnika ne obavještava o kontroli ili njezinim rezultatima) i upravna praksa nacionalnog tijela u skladu s kojom pisanu obavijest o korisnikovu povlačenju zahtjeva treba podnijeti u okviru određenog sustava samo radi jednostavnije obrade zahtjeva?

5. Je li članak 49. stavak 1. treća rečenica [Povelje] primjenjiv na kaznu izrečenu poljoprivredniku u skladu s člankom 19.a [Delegirane uredbe br. 640/2014] [stavljene izvan snage Delegiranom uredbom 2022/1172, u čijoj se uvodnoj izjavi 16. propisuje da bi ‚[r]adi jasnoće i pravne sigurnosti Delegiranu uredbu (EU) br. 640/2014 trebalo […] staviti izvan snage. Međutim, ta bi se uredba trebala i dalje primjenjivati na zahtjeve za potporu za izravna plaćanja podnesene prije 1. siječnja 2023., na zahtjeve za plaćanje podnesene u vezi s mjerama potpore koje se provode na temelju Uredbe (EU) br. 1305/2013 te na sustav kontrola i administrativne kazne u vezi s pravilima o višestrukoj sukladnosti.'], koja se primjenjivala u poslovnoj godini 2019., a stoga i u trenutku izricanja kazne obaviješću od 5. prosinca 2012. o izdanom odobrenju i plaćenoj financijskoj potpori u okviru programâ i mjera izravnih plaćanja po površini u poslovnoj godini 2019., broj dokumenta […], ako u trenutku u kojem sud ispituje predmet [Delegirana uredba br. 640/2014], u verziji koja je na snazi od 1. siječnja 2023. […], više ne sadržava članak 19.a?"

O prethodnim pitanjima

Prvo i drugo pitanje

40 Svojim prvim i drugim pitanjem, koja valja razmotriti zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 15. stavak 1. Delegirane uredbe br. 640/2014 tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis koji podnositelja zahtjeva za potporu obvezuje na to da nadležno nacionalno tijelo obavijesti o svakoj pogrešci ili izmjeni zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje isključivo putem određene računalne platforme.

41 U tom pogledu valja najprije podsjetiti na to da, iako zbog svoje naravi i funkcije u sustavu izvorâ prava Unije odredbe uredaba imaju u nacionalnim pravnim sustavima načelno izravan učinak, bez potrebe da nacionalna tijela poduzimaju provedbene mjere, neke njihove odredbe mogu za svoju provedbu ipak zahtijevati od država članica donošenje provedbenih mjera (vidjeti u tom smislu presudu od 25. listopada 2012., Ketelä, C-592/11, EU:C:2012:673, t. 35. i navedenu sudsku praksu).

42 Iz ustaljene sudske prakse proizlazi da države članice mogu donositi mjere za provedbu uredbe ako se njima ne priječi njezina izravna primjenjivost, ne prikriva njezina priroda pravnog akta Unije te ako se njima precizira provođenje margine prosudbe koja im je dodijeljena tom uredbom, ostajući istodobno u okvirima njezinih odredaba (presuda od 25. listopada 2012., Ketelä, C-592/11, EU:C:2012:673, t. 36. i navedena sudska praksa).

43 Upravo upućujući na relevantne odredbe predmetne uredbe, tumačene s obzirom na njezine ciljeve, valja odrediti zabranjuju li, nameću li ili omogućuju li one državama članicama da donesu određene provedbene mjere i, osobito u potonjem slučaju, je li predmetna mjera unutar okvira margine prosudbe koja je priznata svakoj državi članici (presuda od 25. listopada 2012., Ketelä, C-592/11, EU:C:2012:673, t. 37. i navedena sudska praksa).

44 Nadalje, pri tumačenju odredbi prava Unije valja uzeti u obzir ne samo njihov tekst nego i kontekst u kojem se one nalaze te ciljeve propisa kojeg su dio (vidjeti u tom smislu presudu od 19. rujna 2024., Agrarmarkt Austria, C-350/23, EU:C:2024:771, t. 57. i navedenu sudsku praksu).

45 U tom pogledu valja, kao prvo, istaknuti da se u članku 15. stavku 1. Delegirane uredbe br. 640/2014 određuje da se administrativne kazne ne primjenjuju u pogledu dijela zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje za koji je korisnik pisanim putem obavijestio nadležno tijelo da je netočan ili da je postao netočan od podnošenja, uz uvjet da korisnik nije obaviješten o namjeri nadležnog tijela da izvrši kontrolu na terenu te da nadležno tijelo korisnika još nije obavijestilo o nesukladnostima u zahtjevu za potporu ili zahtjevu za plaćanje.

46 Slijedom navedenog, iz teksta te odredbe proizlazi da se njome izričito ne dopušta ali i ne zabranjuje državama članicama da propišu dodatna pravila o obvezi korisnika da pisanim putem obavijesti nadležno tijelo o dijelu zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje koji se smatra netočnim ili koji je postao netočan od svojeg podnošenja.

47 Kad je riječ, kao drugo, o kontekstu te odredbe, ona se nalazi u poglavlju IV. glave II. Delegirane uredbe br. 640/2014, koje se odnosi na načine izračuna potpore i administrativnih kazni u slučaju nesukladnosti u pogledu programa izravnih plaćanja i mjera ruralnog razvoja obuhvaćenih IAKS-om.

48 Sam pojam „nesukladnost” definiran je u članku 2. stavku 1. točki 2. podtočki (a) te delegirane uredbe kao „za kriterije prihvatljivosti, obveze i druge zahtjeve koje se odnose na uvjete za dodjelu pomoći ili potpore […], svako neispunjavanje tih kriterija prihvatljivosti, obveza ili drugih zahtjeva”.

49 Budući da se članak 15. stavak 1. Delegirane uredbe br. 640/2014 nalazi u kontekstu izračuna potpore i administrativnih kazni u slučaju nesukladnosti i da se njime predviđa da mogućnost ispravka zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje pretpostavlja da nadležno tijelo još nije obavijestilo korisnika o svojoj namjeri provedbe kontrole na terenu odnosno nije ga obavijestilo o utvrđenim nesukladnostima u njegovu zahtjevu za potporu ili zahtjevu za plaćanje, valja smatrati da se tom odredbom nastoji osigurati da korisnik samostalno i dobrovoljno izvrši naknadni ispravak, postupajući u dobroj vjeri.

50 Kad je riječ, kao treće, o ciljevima koji se općenitije nastoje postići Delegiranom uredbom br. 640/2014, njih treba utvrditi s obzirom na zadaće podijeljenog upravljanja sredstvima Unije s državama članicama u okviru zajedničke poljoprivredne politike (ZPP), kako je uređena Uredbom br. 1306/2013, koja je dopunjena tom delegiranom uredbom u pogledu elemenata koji nisu ključni.

51 U tom pogledu, iz propisa Unije o zaštiti njezinih financijskih interesa, o financiranju ZPP-a i o IAKS-u jasno proizlazi da države članice imaju zadaću donijeti prikladne mjere kako bi se osigurala pravilna provedba IAKS-a i da su osobito dužne poduzeti potrebne mjere kako bi se osiguralo da su transakcije koje financira Unija stvarno i uredno izvršene, kao i radi sprječavanja i otklanjanja nepravilnosti (vidjeti u tom smislu presudu od 24. lipnja 2010., Pontini i dr., C-375/08, EU:C:2010:365, t. 75.). Te je obveze zakonodavac Unije utvrdio u članku 59. Uredbe 2021/2116, koji odgovara članku 58. Uredbe br. 1306/2013, koja je stavljena izvan snage s učinkom od 1. siječnja 2023.

52 U tu svrhu, s jedne strane, u skladu s člancima 63., 64. i 77. Uredbe br. 1306/2013, države članice izriču administrativne kazne, koje su proporcionalne i stupnjuju se s obzirom na težinu, opseg, trajanje i ponavljanje utvrđenog neispunjavanja obveze i koje mogu biti u obliku umanjenja iznosa potpore ili pomoći, plaćanja iznosa izračunanog na osnovi količine i/ili razdoblja na koje se odnosi neispunjavanje obveze, privremene suspenzije ili ukidanja odobrenja, priznanja ili dozvole odnosno isključivanja iz prava na sudjelovanje u određenom programu potpore ili mjeri pomoći ili drugoj predmetnoj mjeri.

53 S druge strane, na temelju članaka 67. do 73. te uredbe, države članice uspostavljaju IAKS i upravljaju njime, osobito radi provjere autentičnosti i sukladnosti transakcija koje se financiraju iz proračuna Unije u okviru ZPP-a te radi poboljšanja učinkovitosti i praćenja potpore Unije, lakšim sprečavanjem nepravilnosti i prijevara te primjenom potrebnih kazni.

54 Stoga se na temelju nijednog elementa u Delegiranoj uredbi br. 640/2014 ne može smatrati da države članice ne mogu donijeti provedbene mjere kojima se predviđa da pisanu obavijest na temelju navedenog članka 15. treba dostaviti putem posebne računalne platforme.

55 U tom pogledu Sud je već ocijenio da države članice raspolažu marginom prosudbe tijekom provedbe programa potpora i odabira nacionalnih mjera koje smatraju potrebnima za učinkovito sprečavanje i sankcioniranje nepravilnosti i prijevara (vidjeti u tom smislu presudu od 24. lipnja 2010., Pontini i dr., C-375/08, EU:C:2010:365, t. 76.).

56 Međutim, izvršavanje margine prosudbe država članica u pogledu dokaza koje je potrebno podnijeti u prilog zahtjevu za potporu i nacionalni propis kojim se provodi ta margina prosudbe moraju poštovati ciljeve koji se nastoje postići Unijinim propisima o kojima je riječ i opća načela prava Unije, poput načelâ proporcionalnosti i pravne sigurnosti (vidjeti u tom smislu presude od 27. lipnja 2019., Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele, C-348/18, EU:C:2019:545, t. 57. i od 7. travnja 2022., Avio Lucos, C-116/20, EU:C:2022:273, t. 63.).

57 Iako je zadaća suda koji je uputio zahtjev u svakom predmetnom slučaju provjeriti jesu li ta načela poštovana (vidjeti u tom smislu presudu od 24. lipnja 2010., Pontini i dr., C-375/08, EU:C:2010:365, t. 89.), Sud je, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, nadležan za pružanje sudu koji je uputio zahtjev svih elemenata za tumačenje tog prava koji tom sudu omogućuju da

ocijeni takvu usklađenost za potrebe donošenja presude u sporu koji se pred njim vodi (presuda od 11. lipnja 2020., Subdelegación del Gobierno en Guadalajara, C-448/19, EU:C:2020:467, t. 17. i navedena sudska praksa).

58 Što se tiče načela pravne sigurnosti, koje Sud uzima u obzir u području potpora poljoprivrednicima, osobito kad je riječ o odredbama koje se odnose na administrativne kazne (vidjeti u tom smislu presudu od 18. travnja 2024., Kaszamás, C-79/23, EU:C:2024:329, t. 59. i navedenu sudsku praksu), valja podsjetiti na to da navedeno načelo zahtijeva ne samo da propis Unije zainteresiranim osobama omogući da točno znaju doseg obveza koje im nameće nego i da one mogu jasno znati svoja prava i obveze i na temelju toga poduzimati svoje radnje (vidjeti u tom smislu presudu od 25. srpnja 2018., Teglgaard i Fløjstrupgård, C-239/17, EU:C:2018:597, t. 52. i navedenu sudsku praksu).

59 Iz spisa kojim Sud raspolaže proizlazi da se, na temelju članka 14. Uredbe br. 5, zahtjevi za potporu povlače pisanom obaviješću koja se upućuje regionalnoj direkciji DFZ-a o kojoj je riječ. Međutim, s jedne strane, iz tog spisa ne proizlazi da se na dan nastanka činjenica u glavnom postupku odredbom bugarskog prava nalagala obveza podnošenja obavijesti o tom povlačenju putem posebne računalne platforme. S druge strane, prema navodima suda koji je uputio zahtjev, obveza povlačenja tim putem proizlazi iz same prakse nacionalnih tijela.

60 Iako je u konačnici na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri poštuje li se nacionalnim pravom načelo pravne sigurnosti, valja pojasniti da u slučaju da se obveza povlačenja zahtjeva za potporu putem određene računalne platforme ne temelji na pravnoj osnovi, nego na samoj praksi nacionalnih tijela, takva praksa nije u skladu sa zahtjevom predvidljivosti u primjeni pravnih pravila u skladu tim načelom, u mjeri u kojoj može utjecati na obveze korisnika potpore.

61 Kad je riječ o načelu proporcionalnosti, kojim se, prema mišljenju Suda, zahtijeva da mjere koje se provode odredbom budu prikladne za ostvarenje postavljenog cilja i ne prekoračuju ono što je nužno za njegovo postizanje, valja podsjetiti na to da ga moraju poštovati i zakonodavac Unije i nacionalni zakonodavci koji primjenjuju pravo Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 24. lipnja 2010., Pontini i dr., C-375/08, EU:C:2010:365, t. 87.). Slijedom navedenog, nadležna nacionalna tijela moraju poštovati to načelo u okviru primjene odredbi Delegirane uredbe br. 640/2014.

62 Stoga države članice moraju osigurati da korisnici potpore, bez obzira na njihov stupanj ovladavanja računalnim alatom, imaju brz i jednostavan pristup infrastrukturi koja im omogućuje da bez ikakvih poteškoća i u razumnom roku nadležnoj upravi dostave obavijesti iz članka 15. te delegirane uredbe. Ako ta mogućnost nije zajamčena u dotičnoj državi članici, obvezu koju ona nametne u pogledu dostavljanja takve obavijesti putem posebne računalne platforme treba smatrati neproporcionalnom s obzirom na to da nepoštovanje te obveze u skladu s nacionalnim upravnim pravom može dovesti do ništavosti obavijesti na temelju članka 15. stavka 1. Delegirane uredbe br. 640/2014.

63 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na prvo i drugo pitanje valja odgovoriti tako da članak 15. stavak 1. Delegirane uredbe br. 640/2014 treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis koji podnositelja zahtjeva za potporu obvezuje na to da nadležno nacionalno tijelo obavijesti o svakoj pogrešci ili izmjeni zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje isključivo putem određene računalne platforme, pod uvjetom da se poštuju ciljevi koji se nastoje postići Unijinim propisima o kojima je riječ i opća načela prava Unije, osobito načela proporcionalnosti i pravne sigurnosti.

Treće pitanje

64 Svojim trećim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 15. stavak 1. Delegirane uredbe br. 640/2014 tumačiti na način da je, s jedne strane, primjena administrativnih kazni u slučaju netočnog zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje uvjetovana time da nadležno nacionalno tijelo dokaže neispunjenje u njemu navedenih dvaju uvjeta i da, s druge strane, ta odredba korisniku omogućuje da izmijeni ili povuče svoj zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje sve dok nije obaviješten o tome da je nadležno tijelo izvršilo kontrolu ili utvrdilo nesukladnost u njegovu zahtjevu.

65 Kad je riječ, najprije, o prvom dijelu trećeg pitanja, koji se odnosi na dokazivanje uvjeta navedenih u članku 15. stavku 1. Delegirane uredbe br. 640/2014, odnosno da korisnik nije obaviješten o namjeri nadležnog tijela da izvrši kontrolu na terenu te da nadležno tijelo korisnika još nije obavijestilo o nesukladnostima u njegovu zahtjevu za potporu ili zahtjevu za plaćanje, valja utvrditi da izvođenje dokaza nije uređeno ni tom odredbom ni drugim posebnim odredbama te delegirane uredbe.

66 Međutim, iz ustaljene sudske prakse proizlazi to da kada uredba ne sadržava konkretnije odredbe koje se osobito odnose na izvođenje dokaza, na unutarnjem je pravnom poretku svake države članice da na temelju načela procesne autonomije, pod uvjetom da je poštovano načelo ekvivalentnosti i načelo djelotvornosti, odredi načine izvođenja dokaza, dopuštena dokazna sredstva ili načela koja uređuju ocjenu dokazne snage dokaza kao i zahtijevani standard dokazivanja (vidjeti u tom smislu presudu od 28. travnja 2022., Vinařství U Kapličky, C-86/20, EU:C:2022:320, t. 75. i navedenu sudsku praksu).

67 Slijedom toga, u ovom je slučaju na sudu koji je uputio zahtjev da ocijeni dokaze, njihovu dokaznu snagu, kao i zahtijevani standard dokazivanja, na temelju primjenjivog nacionalnog prava i uz poštovanje načelâ ekvivalentnosti i djelotvornosti.

68 U tom pogledu valja istaknuti da se, u skladu s načelom dobre uprave i načelom kontradiktornosti, u članku 59. stavku 3. Uredbe br. 1306/2013 kao i u članku 41. Provedbene uredbe br. 809/2014 predviđa obveza nadležnog tijela da sastavlja izvješća o kontrolama na terenu. Iz teksta tog članka 41. osobito proizlazi da izvješće o kontroli mora precizno odražavati pojedinosti provedenih provjera, da korisnik može potpisati to izvješće tijekom kontrole kako bi potvrdio svoju prisutnost prilikom njezine provedbe i dodao opažanja te da prima presliku tog izvješća ako se utvrde nepravilnosti. Stoga je očito da nadležno upravno tijelo raspolaže dokazima potrebnima za ocjenu ispunjenja dvaju negativnih uvjeta predviđenih u članku 15. Delegirane uredbe br. 640/2014.

69 Kad je riječ, nadalje, o drugom dijelu trećeg pitanja, valja podsjetiti na to da u skladu s člankom 15. te delegirane uredbe korisnik potpore može povući ili izmijeniti svoj zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje bez izricanja administrativnih kazni, pod uvjetom da nije obaviješten o namjeri nadležnog tijela da izvrši kontrolu na terenu te da nadležno tijelo korisnika još nije obavijestilo o nesukladnostima u njegovu zahtjevu za potporu ili zahtjevu za plaćanje. Stoga se tim člankom primjena iznimke od izricanja administrativnih kazni podvrgava dvama uvjetima, oblikovanima na negativan način, koji moraju biti ispunjeni u trenutku u kojem korisnik zahtijeva izmjenu ili povlačenje svojeg zahtjeva.

70 Naime, s obzirom na točke 45. do 54. ove presude i osobito njezine točke 47. do 49., koje se odnose na pokretačku logiku članka 15., ako prvi od dvaju negativnih uvjeta nije ispunjen, odnosno ako je korisnik obaviješten o namjeri nadležnog tijela da izvrši kontrolu, on ne može biti obuhvaćen iznimkom od primjene administrativnih kazni.

71 Iz toga proizlazi da sve dok korisnik nije obaviješten o namjeri nadležnog tijela da izvrši kontrolu na terenu i sve dok ga nakon takve kontrole to tijelo ne obavijesti o nesukladnostima utvrđenima u njegovu zahtjevu za potporu ili zahtjevu za plaćanje, ništa ga ne sprečava da u pisanom obliku obavijesti navedeno tijelo o izmjenama tog zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje, u skladu s člankom 15. Delegirane uredbe br. 640/2014, i to bez izricanja administrativnih kazni.

72 S obzirom na prethodno navedeno, na treće pitanje valja odgovoriti tako da članak 15. stavak 1. Delegirane uredbe br. 640/2014 treba tumačiti na način da je, s jedne strane, primjena administrativnih kazni u slučaju netočnog zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje uvjetovana time da nadležno nacionalno tijelo dokaže neispunjenje u njemu navedenih dvaju uvjeta – uz poštovanje, podložno načelima ekvivalentnosti i djelotvornosti, načina izvođenja dokaza, uvjeta dopuštenosti dokaznih sredstava ili načela koja uređuju ocjenu dokazne snage dokaza kao i zahtijevanu razinu dokaza utvrđenu u nacionalnom pravu – i da, s druge strane, ta odredba korisniku omogućuje da izmijeni ili povuče svoj zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje sve dok nije obaviješten o tome da je nadležno tijelo izvršilo kontrolu ili utvrdilo nesukladnost u njegovu zahtjevu.

Četvrto pitanje

73 Svojim četvrtim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 15. stavak 1. Delegirane uredbe br. 640/2014 tumačiti na način da mu se protivi, s jedne strane, nacionalna odredba na temelju koje podnositelj zahtjeva za potporu ne može povući svoj zahtjev ako je bio obaviješten o utvrđenim preklapanjima između parcela navedenih u zahtjevu odnosno ako je obaviješten da je odabran za kontrolu na terenu ili je bio podvrgnut kontroli na terenu te ako je bio obaviješten o utvrđenim nesukladnostima u pogledu površina i/ili životinja na koje se odnosi zahtjev i, s druge strane, praksa nadležnog nacionalnog tijela na temelju koje se korisnika potpore ne obavještava o kontroli na terenu ili njezinim rezultatima.

74 Kad je riječ o prvom dijelu četvrtog pitanja, koji se odnosi na usklađenost s pravom Unije pretpostavki predviđenih nacionalnim pravom kojima treba udovoljiti da bi se odobrilo povlačenje zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje, iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da se u članku 14. stavku 6. Uredbe br. 5 određuje da podnositelj zahtjeva za potporu ne može povući svoj zahtjev odnosno jedan ili više programa ili mjera koji su njegov dio ako je bio obaviješten o utvrđenim preklapanjima između parcela navedenih u zahtjevu odnosno ako je obaviješten da je odabran za kontrolu na terenu ili je bio podvrgnut kontroli na terenu te ako je bio obaviješten o utvrđenim nesukladnostima u pogledu površina i/ili životinja.

75 S obzirom na razmatranja iznesena u točkama 69. do 72. ove presude, usklađenost te nacionalne odredbe s pravom Unije zahtijeva da u njoj navedene tri situacije, u kojima podnositelj zahtjeva ne može povući potonji, odgovaraju onom što je propisano u članku 15. stavku 1. Delegirane uredbe br. 640/2014.

76 Kad je riječ o prvoj situaciji na koju se upućuje u bugarskom pravu, odnosno onoj u kojoj podnositelj zahtjeva za potporu može povući potonji ako nije bio obaviješten o utvrđenim preklapanjima između parcela navedenih u tom zahtjevu, valja utvrditi, s obzirom na cilj koji se

nastoji postići člankom 15. Delegirane uredbe br. 640/2014, kako je naveden u točki 49. ove presude, da se ta situacija tiče nesukladnosti na koje se odnosi drugi uvjet iz članka 15. Delegirane uredbe br. 640/2014, to jest da nadležno tijelo još nije obavijestilo podnositelja zahtjeva za potporu o nesukladnostima utvrđenima u njegovu zahtjevu, koji se uvjet bez razlike odnosi na sve moguće nesukladnosti.

77 Kad je riječ o drugoj situaciji iz članka 14. stavka 6. Odluke br. 5, odnosno onoj u kojoj podnositelj zahtjeva za potporu nije bio obaviješten da je odabran za kontrolu na terenu, ona je usklađena s prvim uvjetom iz članka 15. Delegirane uredbe br. 640/2014, odnosno s uvjetom da podnositelj zahtjeva za potporu nije bio obaviješten o namjeri nadležnog tijela da izvrši kontrolu na terenu.

78 I dok se čini da su prve dvije situacije koje su predviđene u članku 14. stavku 6. Uredbe br. 5 u skladu s tekstom i ciljem članka 15. Delegirane uredbe br. 640/2014, isto ne vrijedi za treću situaciju iz te nacionalne odredbe, za koju se čini da odstupa od drugog uvjeta iz navedenog članka 15.

79 Razlog za to je taj što je se čini da se treća situacija predviđena u članku 14. stavku 6. Uredbe br. 5 može tumačiti, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri, na način da su ispravci zahtjeva za potporu dopušteni u slučaju da uprava utvrdi nesukladnosti u smislu članka 2. stavka 1. točke 2. podtočke (a) Delegirane uredbe br. 640/2014, ali pod uvjetom da to utvrđenje ne proizlazi iz kontrole na terenu, ili u slučaju u kojem je, nakon kontrola na terenu, podnositelj zahtjeva za potporu obaviješten o nesukladnostima u svojem zahtjevu koje se ne tiču površina i/ili životinja.

80 Važno je podsjetiti na to da nacionalno zakonodavstvo nije dovoljno jasno i precizno da se osigura primjena u skladu s pravom Unije ako može biti predmet različitih tumačenja, od kojih jedna dovode do primjene navedenog zakonodavstva u skladu s pravom Unije, a druga do primjene koja nije u skladu s njim (vidjeti u tom smislu presudu od 15. srpnja 2021., Komisija/Poljska (Sustav stegovnih mjera za suce), C-791/19, EU:C:2021:596, t. 153. i navedenu sudsku praksu).

81 Kad je riječ o drugom dijelu četvrtog pitanja, koji se odnosi na usklađenost s pravom Unije prakse nadležnog nacionalnog tijela na temelju koje se korisnika potpore ne obavještava o kontroli na terenu ili njezinim rezultatima, valja utvrditi, kao prvo, da iako nadležna upravna tijela nemaju, u skladu s člankom 25. stavkom 1. Provedbene uredbe br. 809/2014, nikakvu obvezu najavljivanja kontrola na terenu, ona su, suprotno tomu, dužna, na temelju članka 41. te provedbene uredbe, korisniku dostaviti presliku izvješća o kontroli u slučaju utvrđenih nesukladnosti.

82 Slijedom navedenog, praksa nadležnog nacionalnog tijela na temelju koje se korisnika ne obavještava o rezultatima kontrole na terenu u slučajevima u kojima je utvrđena nesukladnost protivna je navedenom članku 41. stavku 2. kao i načelu dobre uprave.

83 Kao drugo, takva praksa može ugroziti cilj koji se nastoji postići člankom 15. Delegirane uredbe br. 640/2014, a to je da se potakne na upozoravanje nadležnog tijela na netočne zahtjeve za potporu ili zahtjeve za plaćanje radi zaštite financijskih interesa Unije. Naime, kao što to napominje Komisija, opća praksa koja se sastoji od neobjavljivanja rezultata kontrole na terenu u slučaju utvrđenja nesukladnosti povećava mogućnost da korisnici izvrše naknadne izmjene, a da im se ne izreknu administrativne kazne.

84 S obzirom na sve prethodno navedeno, na četvrto pitanje valja odgovoriti tako da članak 15. stavak 1. Delegirane uredbe br. 640/2014 treba tumačiti na način da mu se protivi, s jedne strane, nacionalna odredba na temelju koje podnositelj zahtjeva za potporu ne može povući svoj zahtjev

ako je bio podvrgnut kontroli na terenu te je bio obaviješten o utvrđenim nesukladnostima, ograničenima na površine i/ili životinje na koje se odnosi zahtjev i, s druge strane, praksa nadležnog nacionalnog tijela na temelju koje se korisnika potpore ne obavještava o kontroli na terenu ili njezinim rezultatima.

Peto pitanje

85 Svojim petim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita primjenjuje li se članak 49. stavak 1. treća rečenica Povelje na kaznu poput one izrečene poljoprivredniku na temelju članka 19.a Delegirane uredbe br. 640/2014, u situaciji u kojoj je ta odredba bila na snazi u trenutku podnošenja zahtjeva za potporu i u trenutku kada je navedena kazna izrečena, ali je u vrijeme ispitivanja žalbe podnesene protiv te kazne izbrisana iz pročišćene verzije navedene delegirane uredbe, koja se, iako je stavljena izvan snage s učinkom od 1. siječnja 2023., nastavila primjenjivati na zahtjeve podnesene prije tog datuma u skladu s člankom 13. Delegirane uredbe 2022/1172.

86 U tom smislu, u okviru suradnje između Suda i nacionalnih sudova, uspostavljene u članku 267. UFEU-a, isključivo na nacionalnom sudu pred kojim se vodi postupak i koji mora preuzeti odgovornost za sudsku odluku koja će biti donesena da, uzimajući u obzir posebnosti predmeta, ocijeni nužnost prethodne odluke za donošenje svoje presude i relevantnost pitanja koja postavlja Sudu. Posljedično, kada se postavljena pitanja odnose na tumačenje prava Unije, Sud je u pravilu dužan donijeti odluku (presuda od 17. listopada 2024., FA.RO. di YK & C., C-16/23, EU:C:2024:886, t. 33.).

87 Iz navedenog proizlazi da pitanja koja se odnose na pravo Unije uživaju presumpciju relevantnosti. Sud može odbiti odlučivati o prethodnom pitanju koje je uputio nacionalni sud samo ako je očito da zatraženo tumačenje pravila Unije nema nikakve veze sa stvarnošću ili predmetom glavnog postupka, ako je problem hipotetski ili ako Sud ne raspolaže činjeničnim i pravnim elementima potrebnima za davanje korisnog odgovora na upućena pitanja (presuda od 17. listopada 2024., FA.RO. di YK & C., C-16/23, EU:C:2024:886, t. 34.).

88 Najprije valja podsjetiti na to da je u ovom slučaju Delegiranom uredbom 2022/1172 stavljena izvan snage Delegirana uredba br. 640/2014 te da iz članka 13. prve delegirane uredbe proizlazi da se druga delegirana uredba i dalje primjenjuje na zahtjeve za potporu koji se odnose na izravna plaćanja podnesene prije 1. siječnja 2023. Iz toga slijedi da se, s obzirom na to da je zahtjev za potporu o kojem je riječ u glavnom postupku podnesen 2019., članak 19.a Delegirane uredbe br. 640/2014 i dalje primjenjuje *ratione temporis* na glavni postupak, iako je potonja uredba stavljena izvan snage s učinkom od 1. siječnja 2023. U tom pogledu nije relevantna okolnost da je kazna izrečena nakon stavljanja izvan snage Delegirane uredbe br. 640/2014.

89 Nadalje, valja utvrditi da je, suprotno onomu što tvrdi sud koji je uputio zahtjev, članak 19.a i dalje bio dio verzije Delegirane uredbe br. 640/2014 primjenjive *ratione temporis* na glavni predmet i posljednje pročišćene verzije navedene uredbe prije njezina stavljanja izvan snage.

90 U tim okolnostima, budući da se temelji na pogrešnoj premisi, peto pitanje hipotetske je prirode, u smislu sudske prakse navedene u točki 87. ove presude, i stoga ga valja proglasiti nedopuštenim (vidjeti po analogiji presudu od 16. siječnja 2025., Stangalov, C-644/23, EU:C:2025:16, t. 60. i navedenu sudsku praksu).

Troškovi

91 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (deveto vijeće) odlučuje:

1. **Članak 15. stavak 1. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 640/2014 od 11. ožujka 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu integriranog administrativnog i kontrolnog sustava te uvjeta za odbijanje ili obustavu plaćanja i administrativne kazne koje se primjenjuju za izravna plaćanja, potporu ruralnom razvoju i višestruku sukladnost, kako je izmijenjena Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2016/1393 od 4. svibnja 2016.**

   treba tumačiti na način da mu se:

   ne protivi nacionalni propis koji podnositelja zahtjeva za potporu obvezuje na to da nadležno nacionalno tijelo obavijesti o svakoj pogrešci ili izmjeni zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje isključivo putem određene računalne platforme, pod uvjetom da se poštuju ciljevi koji se nastoje postići Unijinim propisima o kojima je riječ i opća načela prava Unije, osobito načela proporcionalnosti i pravne sigurnosti.

2. **Članak 15. stavak 1. Delegirane uredbe br. 640/2014, kako je izmijenjena Delegiranom uredbom 2016/1393,**

   treba tumačiti na način da je:

   s jedne strane, primjena administrativnih kazni u slučaju netočnog zahtjeva za potporu ili zahtjeva za plaćanje uvjetovana time da nadležno nacionalno tijelo dokaže neispunjenje u njemu navedenih dvaju uvjeta – uz poštovanje, podložno načelima ekvivalentnosti i djelotvornosti, načina izvođenja dokaza, uvjeta dopuštenosti dokaznih sredstava ili načela koja uređuju ocjenu dokazne snage dokaza kao i zahtijevanu razinu dokaza utvrđenu u nacionalnom pravu – i da, s druge strane, ta odredba korisniku omogućuje da izmijeni ili povuče svoj zahtjev za potporu ili zahtjev za plaćanje sve dok nije obaviješten o tome da je nadležno tijelo izvršilo kontrolu ili utvrdilo nesukladnost u njegovu zahtjevu.

3. **Članak 15. stavak 1. Delegirane uredbe br. 640/2014, kako je izmijenjena Delegiranom uredbom 2016/1393,**

   treba tumačiti na način da mu se:

   protivi, s jedne strane, nacionalna odredba na temelju koje podnositelj zahtjeva za potporu ne može povući svoj zahtjev ako je bio podvrgnut kontroli na terenu te je bio obaviješten o utvrđenim nesukladnostima, ograničenima na površine i/ili životinje na koje se odnosi zahtjev i, s druge strane, praksa nadležnog nacionalnog tijela na temelju koje se korisnika potpore ne obavještava o kontroli na terenu ili njezinim rezultatima.

Potpisi